

Bruselj, 29. junij 2026
(OR. en)

11304/26

**Medinstitucionalna zadeva:
2026/0183 (NLE)**

**POLCOM 250
COASI 120**

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	29. junij 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	COM(2026) 341 final
Zadeva:	Predlog SKLEP SVETA o podpisu celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo

---

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2026) 341 final.

Priloga: COM(2026) 341 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 29.6.2026
COM(2026) 341 final

2026/0183 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

**o podpisu celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in
Indonezijo**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Indonezija je 30. največja trgovinska partnerica EU na področju blagovne menjave in peta trgovinska partnerica EU v združenju ASEAN v letu 2025, EU pa je četrta največja trgovinska partnerica Indonezije, saj predstavlja 6 % njene celotne trgovine. Dvostranska trgovina med partnericama je leta 2025 znašala 28,9 milijarde EUR, pri čemer je izvoz EU znašal 10,2 milijarde EUR, uvoz EU pa 18,7 milijarde EUR. Indonezija v EU izvažata predvsem kmetijske proizvode, navadne kovine, kemikalije, stroje in naprave, maščobe in olja ter obutev. Pri izvozu EU v Indonezijo prevladujejo industrijski izdelki, vključno s stroji in napravami, prevozno opremo in kemičnimi izdelki. Dvostranska trgovina s storitvami med EU in Indonezijo je leta 2024 znašala 9,3 milijarde EUR, pri čemer je izvoz EU znašal 5,8 milijarde EUR, uvoz pa 3,5 milijarde EUR. Leta 2024 so neposredne tuje naložbe EU v Indoneziji znašale 24,7 milijarde EUR, medtem ko so neposredne tuje naložbe Indonezije v EU znašale 1,3 milijarde EUR.

Indonezija, ki je članica STO od leta 1995, trenutno uživa trgovinske preferencialne z EU v okviru splošne sheme preferencialov (v nadaljnjem besedilu: shema GSP), v kateri je druga največja upravičenka. Leta 2024 je bilo 44 % njenega izvoza v EU upravičenega do znižanih carin v okviru sheme GSP. Vendar bo Indonezija 1. januarja 2027 izstopila iz sheme GSP, ker ima v zadnjih treh letih status države z višjim srednjim dohodkom.

Svet je 23. aprila 2007 pooblastil Komisijo, da začne pogajanja o sporazumu o prosti trgovini z državami ASEAN. Takratni cilj je bil izpogajati medregijski sporazum o prosti trgovini. V pooblastilu pa je bila predvidena možnost dvostranskih pogajanj, če se ne bi bilo mogoče sporazumeti o skupnih pogajanjih ter če bi bila taka dvostranska pogajanja politično sprejemljiva in ekonomsko smiselna.

Komisija je 8. maja 2009 Odboru iz člena 133, kot je bil takrat poznan, poročala o težavah pri pogajanjih med EU in ASEAN, pri čemer sta se obe strani strinjali, da jih bosta začasno prekinili. Odbor iz člena 133 je Komisijo pozval, naj preuči možnost posameznih dvostranskih pogajanj z vrsto držav ASEAN, Svet pa je decembra 2009 ta pristop podprl.

Indonezijski predsednik Susilo Bambang Yudhoyono in predsednik Evropske komisije José Manuel Barroso sta se konec leta 2009 odločila preučiti, kako bi bilo mogoče poglobiti trgovinske odnose med EU in Indonezijo. Načrtovalni skupini, ki je vključevala predstavnike Indonezije in EU, sta naročila, naj pripravi priporočila o tem, kako odnose dvigniti na naslednjo raven. Načrtovalna skupina je 4. maja 2011 priporočila „sklenitev celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med EU in Indonezijo, ki bi temeljil na območju proste trgovine, boljšem dostopu do trga, gradnji zmogljivosti ter olajševanju trgovine in naložb“. Velika pozornost je bila namenjena znatnemu potencialu Indonezije v smislu velikosti, sedanjih in pričakovanih stopenj rasti, preusmeritve njenega gospodarstva k izvozu blaga iz industrijske proizvodnje, razvijajočih se storitev, večje odprtosti in makroekonomske stabilnosti. Pomembno vlogo je imela tudi komplementarnost med gospodarstvom EU in Indonezije, saj EU v Indonezijo izvažata zelo drugačne izdelke kot Indonezija v Evropo.

EU in Indonezija sta izvedli skupno predhodno študijo, da bi določili obseg in raven ambicioznosti prihodnjega trgovinskega sporazuma. Ta študija je bila zaključena aprila 2016

in je pokazala, da bi pogajanja lahko privedla do trgovinskega sporazuma, ki bi bil v interesu obeh strani.

Svet je 13. julija 2016 pooblastil Komisijo, da začne dvostranska pogajanja o sporazumu o prosti trgovini z Indonezijo. Pogajanja o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu med EU in Indonezijo sta 19. julija 2016 uradno začela indonezijski minister za trgovino Thomas Lembong in veleposlanik EU v Indoneziji Vincent Guérend. Prvi krog pogajanj je potekal od 20. do 21. septembra 2016 v Bruslju. Pogajanja so bila podprta z oceno učinka trgovine na trajnostni razvoj. Po devetletnem pogajalskem procesu in 19 krogih pogajanj sta EU in Indonezija 23. septembra 2015 zaključili pogajanja o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu.

S širšega geopolitičnega in geoekonomskega vidika je zaključek teh pogajanj z glavnim gospodarstvom ASEAN močan znak skupne zavezanosti EU in Indonezije trgovinskemu sistemu, ki temelji na pravilih, ter odločenosti EU, da pospeši uresničevanje svoje agende za odprtost in diverzifikacijo trgovine.

Sporazum bo odpravil carine za več kot 98 % tarifnih postavk in za skoraj 100 % v smislu vrednosti. 80 % bo odpravljenih že ob začetku veljavnosti, po petletnem obdobju postopne ukinitve pa bo delež odpravljenih carin dosegel 96 % dvostranske trgovine. Cilj celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu je tudi odpraviti tehnične ovire v blagovni menjavi med EU in Indonezijo. Ustvarja preglednejše, bolj predvidljivo in stroškovno učinkovitejše okolje ter omogoča boljši dostop do trga in nižje stroške. Sporazum bo razširil priložnosti za ponudnike storitev in vlagatelje iz EU in Indonezije ter zagotovil bolj predvidljivo trgovinsko okolje. Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu sicer spodbuja trgovinske in naložbene tokove med EU in Indonezijo, vendar izrecno varuje pravico vsake pogodbenice do zakonskega urejanja za doseganje legitimnih ciljev politike. Zagotavlja tudi neposredno zaščito 221 geografskih označb EU in 72 indonezijskih geografskih označb ter vsebuje trdne zaveze glede trgovine in trajnostnega razvoja.

Pravno revidirano besedilo celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu je bilo javno objavljeno in je na voljo na naslednji povezavi:

[Besedilo sporazumov – Trgovina in gospodarska varnost – Evropska komisija](#)

Komisija predlaga naslednje predloge sklepov Sveta:

- predlog sklepa Sveta o podpisu celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo;
- predlog sklepa Sveta o sklenitvi celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo;
- predlog sklepa Sveta o podpisu sporazuma o zaščiti naložb med Evropsko unijo in Indonezijo;
- predlog sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma o zaščiti naložb med Evropsko unijo in Indonezijo.

Priloženi predlog sklepa Sveta je pravni instrument za odobritev podpisa celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Pred zaključkom pogajanj o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu sta EU in Indonezija izpogajali sporazum o partnerstvu in sodelovanju, ki je bil podpisan 9. novembra 2009 v Džakarti in je začel veljati 1. maja 2014. Navedeni sporazum zagotavlja podlago za sodelovanje na najrazličnejših področjih politike, vključno s človekovimi pravicami in trgovino, ter za reden politični dialog in sektorsko sodelovanje.

Ko bo celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu začel veljati, bo soobstajal s sporazumom o partnerstvu in sodelovanju kot poseben sporazum in sestavni del splošnih dvostranskih odnosov med EU in Indonezijo. Sporazuma ne vsebujeta nasprotujočih si določb.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu je v celoti skladen s politikami Unije in EU zaradi njega ne bo treba spremeniti svojih pravil, predpisov ali standardov na nobenem reguliranem področju. Poleg tega celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu tako kot vsi drugi trgovinski sporazumi, ki jih je Komisija izpogajala, v celoti varuje javne službe ter v celoti ohranja pravico vlad do urejanja v javnem interesu in to pravico obravnava kot temeljno načelo.

Poleg tega določbe celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu v celoti odražajo rezultate sporočila EU o pregledu trajnostne trgovinske politike („Moč trgovinskih partnerstev: skupaj za zeleno in pravično gospodarsko rast“ z dne 22. junija 2022).

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Materialna pravna podlaga**

Člen 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da so pogajanja o trgovinskih sporazumih in njihova sklenitev del skupne trgovinske politike Unije. Člena 91 in 100(2) določata podlago za dogovarjanje o določbah o mednarodnem prevozu.

Glede na to, da so glavni cilji in sestavni deli celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu skupna trgovinska politika in zagotavljanje prevoza, so materialna pravna podlaga členi 207, 91 in 100(2) PDEU.

Glede na predmet predvidenega sporazuma je primerno, da Komisija predlog predloži Svetu.

- **Postopkovna pravna podlaga**

V skladu s členom 218(5) PDEU Komisija, kadar se predvideni sporazum ne nanaša izključno ali v pretežnem delu na skupno zunanjo in varnostno politiko, Svetu predloži predlog. Svet sprejme sklep o odobritvi podpisa sporazuma.

Komisija predlaga odobritev podpisa celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo s pridržkom njegove poznejše sklenitve.

Postopkovna pravna podlaga za predlagani sklep o odobritvi podpisa predvidenega sporazuma je člen 218(5) PDEU.

- **Pristojnost Unije**

V skladu z mnenjem št. 2/15 Sodišča o sporazumu o prosti trgovini med EU in Singapurjem z dne 16. maja 2017 vsa področja, ki jih zajema celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu, spadajo v izključno pristojnost EU, natančneje na področje uporabe člena 91, člena 100(2) in člena 207 PDEU. Sodišče je o izključni pristojnosti EU sklepalo na podlagi področja uporabe skupne trgovinske politike v skladu s členom 207(1) PDEU in člena 3(2) PDEU (na podlagi vpliva na obstoječa skupna pravila iz sekundarne zakonodaje).

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu, kakor je bil predložen Svetu, ne zajema področij, ki spadajo izven izključne pristojnosti EU.

- **Sorazmernost**

Trgovinski sporazumi so primerno sredstvo za urejanje dostopa do trga in s tem povezanih področij celovitih gospodarskih odnosov s tretjo državo zunaj EU. Na voljo ni nobenega drugega instrumenta, na podlagi katerega bi take zaveze in prizadevanja za liberalizacijo postali pravno zavezujoči.

Ta pobuda neposredno sledi cilju Unije na področju zunanjega delovanja in prispeva k politični prednostni nalogi „EU kot močnejšega svetovnega akterja“. To je v skladu z usmeritvami globalne strategije EU, da mora EU sodelovati z drugimi in obnoviti zunanja partnerstva na odgovoren način, da bi izpolnila svoje zunanje prednostne naloge. Pobuda tako prispeva k trgovinskim in razvojnim ciljem EU.

- **Izbira instrumenta**

Ta predlog sklepa Sveta je predložen v skladu s členom 218(5) PDEU, ki določa, da Svet sprejme sklep o odobritvi podpisa mednarodnih sporazumov. Drug pravni instrument, ki bi se lahko uporabil za doseg cilja tega predloga, ne obstaja.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Pred in med pogajanjmi so bile države članice EU redno obveščane ter so sodelovale v ustnih in pisnih posvetovanjih o različnih vidikih pogajanj prek Odbora Sveta za trgovinsko politiko. Tudi Evropski parlament je bil prek Odbora za mednarodno trgovino redno obveščen o pogajanjih in sodeloval v posvetovanjih o njih. Besedila, ki so se postopoma oblikovala na podlagi pogajanj, so bila ves čas na voljo obema institucijama.

Vzporedno s pogajanjmi je Komisija naročila [oceno trajnostnega učinka](#) celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med EU in Indonezijo.

V oceni trajnostnega učinka, ki je bila zaključena septembra 2019 v podporo pogajanjem o celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu, je bilo preučeno, kako bi lahko trgovinske in s trgovino povezane določbe celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu, o katerih potekajo pogajanja, vplivale na gospodarska, socialna in okoljska vprašanja ter vprašanja človekovih pravic v EU in Indoneziji. Temeljila je na analizi, predstavljeni v oceni trajnostnega učinka, ki je bila izvedena leta 2008 v podporo medregijskim pogajanjem o trgovinskem sporazumu med EU in ASEAN, ter vsebovala bolj posodobljene informacije in

jasen poudarek na posebnih značilnostih in morebitnih učinkih dvostranskih pogajanj samo z Indonezijo. Zlasti je podrobneje preučila morebitne učinke celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu v številnih sektorjih, ki so posebej pomembni za trgovinske odnose med EU in Indonezijo, vključno z rastlinskimi olji in oljnimi semeni, oblačili ter finančnimi storitvami.

Na splošno je bilo v oceni ugotovljeno, da naj bi imel sporazum med EU in Indonezijo pozitivne učinke na obe pogodbenici in njuni družbi, in sicer na vse ključne gospodarske kazalnike (BDP, blaginjo ter svetovno in dvostransko trgovino), pri čemer je njihov obseg, primerjalno gledano, zaradi razlik v relativni velikosti obeh gospodarstev večji v Indoneziji kot v EU. V skladu z ekonomskimi modeli naj bi se blaginja EU povečala za 2 do 2,4 milijarde EUR, BDP EU pa za 2,5 do 3,1 milijarde EUR. Pokazali so, da večja kot je stopnja liberalizacije trgovine, dosežene s sporazumom, večje so gospodarske koristi, ki se pričakujejo za obe strani, kar upravičuje prizadevanja v pogajanjih za čim večjo stopnjo liberalizacije. Videti je bilo, da je odprava netarifnih ovir za trgovino ključni dejavnik, ki določa obseg pričakovanih gospodarskih koristi, v poročilu pa je bilo poudarjeno, da je treba posebno pozornost nameniti področjem, kot so sanitarni in fitosanitarni ukrepi ter tehnične ovire v trgovini.

Komisija je 26. junija 2020 izdala dokument o stališču glede ocene trajnostnega učinka. Sklenjeno je bilo, da ocena trajnostnega učinka podpira argument za začetek pogajanj o ambicioznem sporazumu o trgovini in naložbah ter zagotavlja vpogled v posamezne sektorje ali akterje, ki bi lahko občutili negativne učinke in ki bi jim bilo treba nameniti posebno pozornost.

Komisija je v okviru ocene trajnostnega učinka in med samimi pogajanci organizacijam civilne družbe omogočila, da izrazijo svoje mnenje, postavljajo vprašanja in prispevajo k trdni, z dokazi podprti in pregledni družbeni razpravi, tudi z namenskimi dialogi s civilno družbo, delavnico z lokalnimi deležniki v Indoneziji, dvostranskimi srečanji, razgovori in spletnimi anketami.

Poleg tega je Komisija med pogajanci in v skladu s svojo politiko preglednosti na svoji spletni strani objavljala in redno posodabljala poročila o krogih pogajanj, predloge besedil, sporočila za javnost, informativne preglede in informativno gradivo.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Oceno trajnostnega učinka celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu je izvedel konzorcij neodvisnih svetovalnih podjetij pod vodstvom podjetja Development Solutions, naročil pa jo je Generalni direktorat za trgovino Komisije.

- **Ocena učinka**

Pogajanja o dvostranskih sporazumih o prosti trgovini med EU in državami jugovzhodne Azije so bila zajeta v [oceni učinka](#) iz avgusta 2009, ki je bila izvedena v času predloga Komisije za pogajalski mandat za sporazum o prosti trgovini med EU in ASEAN.

- **Primernost in poenostavitev ureditve**

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu ni predmet postopkov programa ustreznosti in uspešnosti predpisov (REFIT). Kljub temu vsebuje številne določbe, ki bodo poenostavile trgovinske in z njimi povezane postopke ter zmanjšale stroške, povezane z izvozom, in bo tako več malim in srednjim podjetjem omogočil poslovanje na obeh trgih. Posebno poglavje

za mala in srednja podjetja obravnava zlasti okrepljeno izmenjavo informacij in sodelovanje z Indonezijo pri vprašanjih, povezanih z malimi in srednjimi podjetji. Odprava carin, vključno za elektronske komunikacije, poenostavljeni in digitalizirani carinski postopki ter bolj združljive tehnične zahteve bodo znižali stroške, povezane z izvozom, ter malim in srednjim podjetjem z manjšim obsegom trgovanja omogočili, da konkurirajo večjim podjetjem. To krepi tudi zmožnost malih in srednjih podjetij, da sodelujejo v dobavnih verigah, digitalni trgovini in javnih naročilih ter zagotavljajo storitve na indonezijskem trgu. Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu spodbuja tudi preglednost in uporabo mednarodnih standardov, da se olajša dostop do trga in znižajo stroški zagotavljanja skladnosti.

- **Temeljne pravice**

Predlog ne vpliva na varstvo temeljnih pravic v Uniji.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu bo imel finančne posledice za proračun EU na strani prihodkov. Ocenjuje se, da bi lahko nepobrane dajatve po začetku polnega izvajanja celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu dosegle znesek v višini med 630 in 700 milijonov EUR na leto. Ocena temelji na povprečnem uvozu, predvidenem za leto 2041 ob odsotnosti sporazuma o prosti trgovini.

5. DRUGI ELEMENTI

- **Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja**

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu vključuje institucionalne določbe o strukturi izvedbenih organov, ki bodo stalno spremljali izvajanje, delovanje in učinke sporazuma.

V poglavju o institucionalnih določbah celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu je določena ustanovitev odbora za trgovino, katerega glavna naloga bo, da nadzoruje in olajšuje izvajanje in uporabo celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu. Odbor za trgovino bo zadolžen za nadzor dela vseh specializiranih odborov in delovnih skupin, ustanovljenih na podlagi celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu.

Odbor za trgovino bo s predstavniki civilne družbe, ki sodelujejo v dialogu s civilno družbo, izmenjal mnenja o temah, povezanih z izvajanjem sporazuma.

S celovitim sporazumom o gospodarskem partnerstvu so ustanovljene notranje svetovalne skupine, v katerih so uravnoteženo zastopane neodvisne organizacije civilne družbe, vključno z nevladnimi organizacijami, poslovnimi organizacijami in organizacijami delodajalcev ter sindikati, dejavnimi na področju gospodarskih, socialnih in okoljskih zadev. Notranje svetovalne skupine lahko predložijo stališča in priporočila v zvezi z delovanjem in izvajanjem celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu ter se sestanejo vsaj enkrat letno.

Kot je bilo poudarjeno v sporočilu „Trgovina za vse“, Komisija namenja vse več sredstev učinkovitemu izvajanju in izvrševanju trgovinskih in naložbenih sporazumov. Komisija je novembra 2025 objavila peto letno poročilo o izvajanju in izvrševanju. Glavni namen poročila je bil zagotoviti objektivno sliko o izvajanju sporazumov EU o prosti trgovini ter izpostaviti doseženi napredek in pomanjkljivosti, ki jih je treba odpraviti. Poročilo naj bi bilo podlaga za odprto razpravo in sodelovanje z državami članicami, Evropskim parlamentom in civilno družbo na splošno v zvezi z delovanjem in izvajanjem sporazumov o prosti trgovini. Vsakoletna objava poročila bo omogočila redno spremljanje trendov in napredka pri reševanju

opredeljenih prednostnih vprašanj. V poročilo bo z začetkom veljavnosti zajet tudi celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu med EU in Indonezijo.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Ni relevantno.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Na podlagi poglavja 2 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu bosta EU in Indonezija odpravili carine za več kot 98 % tarifnih postavk in za skoraj 100 % v smislu vrednosti. 80 % jih bo odpravljenih že ob začetku veljavnosti. Po petletnem obdobju postopne ukinitve bo delež odpravljenih carin dosegel 96 % dvostranske trgovine. Indonezija bo na primer odpravila visoke dajatve na industrijske izdelke, kot so motorna vozila (trenutne carine do 50 %), stroji in električna oprema, farmacevtski in kemični izdelki ter agroživilski proizvodi. Sporazum bo tudi odpravil ali znatno zmanjšal dajatve EU na večino indonezijskega blaga, izvoženega v EU.

Poglavje 3 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu vsebuje pravila o poreklu, ki zagotavljajo, da so do tarifnih preferencialov iz sporazuma upravičeni samo izdelki, ki so bili znatno predelani v EU ali Indoneziji.

Poglavje 4 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu bo podjetjem, ki trgujejo z blagom med EU in Indonezijo, pomagalo olajšati in pospešiti carinske postopke za njihove izdelke. Pomagalo bo zagotoviti učinkovit carinski nadzor, tako da bo uvoženo blago izpolnjevalo vsa pravila države uvoznice, vključno z zahtevami v zvezi z varnostjo, zaščito in spoštovanjem pravic intelektualne lastnine. Sporazum vključuje zlasti določbe o carinskih postopkih, ki jih je treba upoštevati na meji, zaveze za zagotovitev enostavnega dostopa do informacij o veljavnih carinah in skupna načela za carinsko zakonodajo.

Poglavje 5 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu vključuje tudi dvostranski zaščitni mehanizem, ki EU in Indoneziji omogoča uvedbo začasnih ukrepov, če znatno povečanje preferencialnega uvoza povzroči ali bi lahko povzročilo resno škodo njuni domači industriji.

Poglavje 6 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu o sanitarnih in fitosanitarnih zadevah zajema varnost hrane ter zdravje živali in rastlin. Ohranja način, na katerega EU sprejema in izvršuje svoja pravila glede varnosti hrane, ne glede na to, ali gre za doma proizvedene ali uvožene proizvode. Sporazum potrjuje načela Sporazuma STO o sanitarnih in fitosanitarnih ukrepih. EU in Indonezija bosta okrepili skupna prizadevanja na področju sanitarnih in fitosanitarnih zadev, da bi zagotovili hitro ukrepanje v izrednih razmerah, povezanih z uvozom in izvozom kmetijskih in ribiških proizvodov.

Cilj poglavja 7 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu je odpraviti tehnične ovire v blagovni menjavi med EU in Indonezijo. Za ključne sektorje, kot so elektronika, stroji in energijsko učinkoviti izdelki, se priznavajo certifikati in poročila o preskusih akreditiranih organov s sedežem v EU, kar odpravlja potrebo po dragem in dolgotrajnem ponovnem preskušanju in certificiranju v Indoneziji. Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu vsebuje tudi poenostavljene postopke označevanja. Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu zagotavlja boljšo regulativno preglednost in predvidljivost, s čimer se izboljšujejo možnosti deležnikov in organov, da zagotovijo povratne informacije o osnutkih tehničnih predpisov druge pogodbenice, in zagotavlja dovolj časa za prilagoditev pred začetkom njihove veljavnosti. Določa tudi, da morata obe strani kot podlago za svoje tehnične predpise

sprejeti in uporabljati ustrezne mednarodno priznane standarde. Posebna avtomobilska priloga k celovitemu sporazumu o gospodarskem partnerstvu zagotavlja, da za vozila EU s certifikati o homologaciji ZN, navedenimi v sporazumu, v Indoneziji ne veljajo dodatne zahteve glede preskušanja ali označevanja, kar zmanjšuje stroške in čas do vstopa na trg.

Poglavje 8 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu bo tudi razširilo priložnosti za ponudnike storitev in vlagatelje iz EU in Indonezije ter zagotovilo bolj predvidljivo trgovinsko okolje. Zlasti bo zagotovilo, da ponudniki storitev in vlagatelji iz EU v sektorjih, navedenih v celovitem sporazumu o gospodarskem partnerstvu, ne bodo diskriminirani v primerjavi z indonezijskimi ponudniki storitev in vlagatelji. Gospodarskim subjektom iz EU bo z jasnimi, poštenimi in pravočasnimi postopki olajšalo pridobitev licenc ali kvalifikacij, potrebnih za opravljanje njihovih storitev. Zagotovilo bo, da ponudnikom storitev iz EU v nekaterih sektorjih ne bo treba imeti lokalne prisotnosti (kot je podružnica), določenega števila izvajalcev ali določene vrednosti poslov v Indoneziji.

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu sicer spodbuja trgovinske in naložbene tokove med EU in Indonezijo, vendar izrecno varuje pravico vsake pogodbenice do zakonskega urejanja za doseganje legitimnih ciljev politike.

Poglavje 9 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu zagotavlja, da se kapital, potreben za izvajanje poslov, sproščenih na podlagi sporazuma, na primer ustanovitev podjetja v tuji lasti, v praksi lahko giblje iz EU v Indonezijo in obratno. Hkrati lahko obe strani po potrebi še vedno uporabljata svoje zakone in pravila, na primer v primeru stečaja ali pri poslih z vrednostnimi papirji.

Poglavje 10 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu ustvarja predvidljivo, varno in pravično digitalno trgovinsko okolje. Zlasti zagotavlja prost čezmejni pretok podatkov s prepovedjo neupravičenih zahtev glede lokalizacije in carin za elektronske prenose. Določa zavezujoča pravila, ki krepijo zaupanje potrošnikov, zagotavljajo pravno varnost za podjetja ter podpirajo inovacije.

Poglavje 11 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu določa pravila, ki zagotavljajo, da so postopki za oddajo javnih naročil pregledni, pravični in nediskriminatorni za podjetja iz EU.

EU in Indonezija sta se v poglavju 12 dogovorili o učinkovitem varstvu in uveljavljanju pravic intelektualne lastnine. Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu zlasti zagotavlja neposredno zaščito 221 geografskih označb EU in 72 indonezijskih geografskih označb, ki zajemajo agroživilske proizvode, kot so meso in siri EU ter indonezijske začimbe in kave. Ta visoka raven zaščite geografskih označb krepí izvozni potencial v agroživilskih sektorjih z visoko vrednostjo, saj zagotavlja izključno označevanje in pomaga proizvajalcem pri trženju vrhunskih proizvodov.

Poglavje 13 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu zagotavlja, da se v obeh jurisdikcijah ohranja učinkovito konkurenčno pravo, ki ga izvajajo operativno neodvisni organi, ki morajo delovati pregledno in nediskriminatorno ter spoštovati pravico do obrambe. Sporazum predvideva tudi sodelovanje med organi. Vsebuje pravila o subvencijah, protimonopolni politiki in državnih podjetjih.

Poglavje 14 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu je tudi pomemben korak pri odpiranju trgovine in naložb ter zagotavljanju dobavnih verig med EU in Indonezijo na področju energije in surovin.

Poglavje 15 zagotavlja celovit okvir za trgovino ter trajnostno rast in razvoj s pravno zavezujočimi zavezami, izvršljivimi prek mehanizma za reševanje sporov iz celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu. Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu zagotavlja tudi platformo za dialog in sodelovanje pri okoljskih in podnebnih vprašanjih, povezanih s trgovino, tudi v sektorju palmovega olja. Vključuje posebne določbe o varstvu in upravljanju naravnih virov, pri čemer določa zaveze v zvezi z ohranjanjem gozdov, biotsko raznovrstnostjo, boju proti nezakoniti trgovini s prostoživečimi vrstami ter boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu.

Poglavje 16 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu vzpostavlja okvir za sodelovanje EU in Indonezije pri krepitevi politik in opredelitvi programov, ki prispevajo k razvoju trajnostnih, vključujočih, zdravih in odpornih prehranskih sistemov.

Sporazum v poglavju 17 določa osnovna načela in operativne smernice za gospodarsko sodelovanje in gradnjo zmogljivosti na področjih, ki jih zajema poglavje.

Sporazum vsebuje tudi poglavje 18, namenjeno MSP, in številne druge določbe, ki koristijo takim podjetjem, npr. vzpostavitev enotne javno dostopne digitalne platforme, ki zagotavlja informacije o vzajemnem dostopu do trgov in poslovanju na njih, vzpostavitev kontaktnih točk za MSP, digitalizacijo komercialnih dejavnosti itd.

Poglavje 19 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu spodbuja pregledne, usklajene in na dokazih temelječe predpise, ki spoštujejo nacionalno zakonodajo, podpirajo cilje javne politike ter upoštevajo interese podjetij in deležnikov. Pogodbenici morata zlasti objaviti letni seznam glavnih načrtovanih predpisov ter pojasniti njihov namen in časovnico.

Poglavje 20 celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu povečuje predvidljivost, odgovornost in pravičnost predpisov, povezanih s trgovino. Z zagotavljanjem pravočasne objave, odprtega dostopa do informacij, poštenih upravnih postopkov in neodvisnih kanalov za pritožbe krepí zaupanje v regulativne sisteme in zmanjšuje negotovost za podjetja, ki poslujejo čezmejno.

- **Podpis in besedilo sporazuma**

Besedilo Sporazuma se predloži Svetu skupaj s tem priporočilom.

V skladu s Pogodbama Komisija zagotovi podpis Sporazuma s pridržkom njegove poznejše sklenitve.

Predlog

SKLEP SVETA

o podpisu celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 91(1), člena 100(2) in člena 207(4), prvi pododstavek, v povezavi s členom 218(5) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je z Indonezijo izpogajala celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu (v nadaljnjem besedilu: Sporazum).
- (2) Sporazum bi moral zagotoviti spodbujanje skupne trgovinske politike Unije z vzpostavitvijo celovitega gospodarskega partnerstva z Indonezijo.
- (3) Zato bi bilo treba Sporazum podpisati –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Podpis celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo (v nadaljnjem besedilu: Sporazum) se odobri s pridržkom sklenitve navedenega sporazuma.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju,

Za Svet
predsednik/predsednica

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA „PRIHODKI“ –
ZA PREDLOGE, KI IMAJO POSLEDICE ZA PRIHODKOVNO STRAN
PRORAČUNA

1. NASLOV PREDLOGA

Predlog SKLEPA SVETA o podpisu celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu med Evropsko unijo in Indonezijo

2. PRORAČUNSKA VRSTICE:

Prihodkovna proračunska vrstica (poglavje/člen/postavka): poglavje 12, člen 120

Znesek za zadevno leto, določen v proračunu: (2026) **21 368 300 000 EUR**. Proračun je na voljo tukaj: [Predlog proračuna za leto 2026 – SPLOŠNI IZKAZ PRIHODKOV](#)

(samo v primeru namenskih prejemkov):

Prihodki bodo dodeljeni naslednji odhodkovni vrstici (poglavje/člen/postavka):

3. FINANČNE POSLEDICE

- Predlog nima finančnih posledic.
- Predlog nima finančnih posledic za odhodke, ima pa finančne posledice za prihodke.
- Predlog ima finančne posledice za namenske prejemke.

Njihov učinek je naslednji:

v mio. EUR (na eno decimalno mesto natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Posledice za prihodke ¹² ,	12 mesecev	Leto 2027
poglavje 12, člen 120	630 mio. EUR	Začetek veljavnosti je predviden v prvi polovici leta 2027.	0

Stanje po ukrepu					
Prihodkovna proračunska vrstica	[N+11]	[N+12]	[N+13]	[N+14]	[N+15]
poglavje/člen/postavka ...	700 mio. EUR	700 mio. EUR	700 mio. EUR	700 mio. EUR	700 mio. EUR

¹ Letni zneski se ocenijo z uporabo formule oz. metode iz oddelka 5. Za začetno leto se letni znesek praviloma plača v celoti, brez znižanja oziroma sorazmernega znižanja.

² Navedeni zneski so carine (bruto zneski). Pri zadevnih tradicionalnih lastnih sredstvih, dolgovanih proračunu EU, je treba odšteti stroške pobiranja (25 %, ki jih države članice zadržijo do vključno leta 2027, nato pa 10 %, kot je predlagano v COM(2025) 574 final)).

(samo v primeru namenskih prejemkov, če je proračunska vrstica že znana)

Odhodkovna proračunska vrstica ³	Leto N	Leto N+1
poglavje/člen/postavka ...		
poglavje/člen/postavka ...		

Odhodkovna proračunska vrstica	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5]
poglavje/člen/postavka ...				
poglavje/člen/postavka ...				

4. UKREPI PROTI GOLJUFIJAM

5. DRUGE OPOMBE

Predlog ne povzroča dodatnih stroškov (odhodkov) za proračun EU.

Celoviti sporazum o gospodarskem partnerstvu bo imel finančne posledice za proračun EU na strani prihodkov. Ocenjuje se, da bi lahko nepobrane dajatve po začetku polnega izvajanja celovitega sporazuma o gospodarskem partnerstvu dosegle znesek v višini med 630 in 700 milijonov EUR na leto. Ocena temelji na povprečnem uvozu, predvidenem za leto 2042 ob odsotnosti sporazuma o prosti trgovini.

Mogoče je pričakovati posredne pozitivne učinke v smislu povečanih virov v zvezi z davkom na dodano vrednost in bruto nacionalnim dohodkom.

³ Uporabi se samo, če je potrebno.